

PITÄKÄÄ KIINNI PROFEETTOJEN SANOISTA

Vanhin Neil L. Andersen

seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille • 4. maaliskuuta 2007
Brigham Youngin yliopisto

Kun 33 vuotta sitten opiskelin Brigham Youngin yliopistossa, minulla oli pieni osuus tällaisessa takkavalkeaillassa kuin meillä on tänä iltana. Puhujana oli presidentti Spencer W. Kimball, ja kävelin sattumalta hänen vierellään, kun hän siirtyi kohti Marriott Centerin sisäänkäyntiä. Kysyin häneltä, hermostutiko häntä koskaan seistä niin suuren yleisön edessä. Hän vastasi hymyillen: ”Veli Andersen, tiedät, että pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ’Jos te olette valmiita, te ette pelkää’ (OL 38:30). Minä vapisen kiireestä kantapäähän.” Tänä iltana tiedän, miltä hänestä tuntui.

Ilmaisen rakkauteni ja arvonantoni teitä jokaista kohtaan, jotka istutte täällä, ja teitä, jotka olette kokoontuneet eri puolille maailmaa. Olen selvillä hyvydestänne ja omistautumisestanne evankeliumille, uskostanne ja tulevaisuudentoivostanne ja halustanne olla mieleen taivaalliselle Isällemme. Rukoilen, että Herran Henki siunaa sanojani ja teidän ymmärrystä.

Pitäkää kiinni rautakaiteesta

Haluan kertoa teille Herran ohjaavasta kädestä tämän iltaisessa kokouksessamme. Tammikuun alkupäivinä tein työtä järjestelläkseni ja jäsenelläkseni aineistoa, jonka esittäisin teille. Koska tiesin, että vanhin David A. Bednarin oli määrä puhua teille helmikuussa, kysyin häneltä, oliko hän jo päättänyt aiheen, josta puhuisi.

Yllätyin, kun hän vastasi, että hänen puheensa aiheena olisi rautakaiteesta kiinni pitäminen. Se oli täsmälleen sama aihe, jonka olin valinnut puheelleni. Kuoro harjoitteli jo tätä kaunista laulua, jonka se on juuri esittänyt meille.

Kun vanhin Bednar ja minä keskustelimme valmistamamme puheista, oli ilmeistä, että olimme lähestyneet aihetta eri tavoin. Vanhin Bednar mietti hetken ja sanoi: ”Herra rakastaa kirkon nuoria aikuisia. Tällä on tarkoituksensa. Tämä on sanoma, jonka Herra haluaa välitettävän.” Päätin edetä.

Sitten vain viikkoa myöhemmin, ennen vanhin Bednarin puhetta, presidentti Boyd K. Packer, kahden toista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, piti BYU:n hartaustilaisuudessa puheen, jolle hän antoi otsikon *Lehin uni ja te*¹. Häinkin käsitteli puheessaan, mitä rautakaiteesta kiinni pitäminen tarkoittaa.

Veljeni ja sisareni, tämä on aihe, jota Herra haluaa teidän mieltävän.

Muistanette presidentti Packerin ja vanhin Bednarin puheista ja omasta Mormonin kirjan tutkimisestanne *Lehin* elämän puu -unen avaintekijät. Vanhin Bednar opetti meille, että elämän puu, joka tarkoittaa Jumalan rakkautta, kuvaa Jeesusta Kristusta, ja että se ilo ja onni, jonka saa nauttimalla puun hedelmää, on vertauskuva Vapahtajan sovituksen siunauksista (ks. 1. Nefi 8:10; 11:8–9; 21–24).²

Siellä oli myös suuri ja avara rakennus (ks. 1. Nefi 11:35–36; 12:18). Presidentti Packerin puhe avasi mieleni ajattelemaan tätä osaa unesta uusin tavoin.

Unessa oli myös paholaisen kiusauksia kuvaavia pimeyden sumuja (ks. 1. Nefi 12:16–17), jotka sumensivat puulle johtavan polun (ks. 1. Nefi 8:19–22). Viimein siellä oli Jumalan sanaa kuvaava rautakaide (ks. 1. Nefi 11:24–25), jonka avulla ihminen voi päästä onnellisesti pimeyden sumujen läpi ja tulla puun luo.

Kuoro lauloi hyvin kauniisti:

*Irti et rautakaiteesta
milloinkaan päästää saa.
Kaide on sana Jumalan.
Se turvaan johdattaa.*³

Kuinka ihanaa olikaan kuulla tuo laulu sekä espanjaksi että portugaliksi ja kuinka toivommekaan, että voisimme kuulla sen kaikkien niiden kielillä, jotka meitä tänä iltana kuuntelevat.

Nefi lupasi meille, ettei ”kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset – – voisi voittaa – – eksyttääkseen heidät tuohon” (1. Nefi 15:24).

Rautakaide on Jumalan sana. Minä ajattelen sitä mielelläni tällaisena: Jumalan sanaan sisältyy kolme hyvin lujaa tekijää, jotka kietoutuvat yhteen ja tukevat toisiaan muodostaen järkkymättömän kaiteen. Näihin kolmeen tekijään sisältyvät ensinnä pyhät kirjoitukset eli muinaisten profeettojen sanat. Muis-tanette vanhin Bednarin läpätunkevan kysymyksen viime kuulta: "Luemmeko, tutkimmeko ja etsimmekö pyhiä kirjoituksia päivittäin tavalla, joka sallii meidän pitää jatkuvasti kiinni rautakaiteesta?"⁴

Toinen tekijä Jumalan sanassa on henkilökohtainen ilmoitus ja innoitus, jota saamme Pyhän Hengen kautta. Presidentti Packer sanoi sen seuraavasti:

"Jos pidätte kiinni rautakaiteesta, voitte *tunnustella* tietänne eteenpäin Pyhän Hengen lahjan avulla.

– – Tarttukaa rautakaiteeseen älkääkä päästäkö irti. Pyhän Hengen voimalla voitte *tunnustella* tietänne halki elämän. (Ks. 3. Nefi 18:25; OL 9:8.)"⁵

Aiheenani tänä iltana on kolmas tekijä, tärkeä lisä kahden muun yhteen kietomisessa. Kolmas osa rautakaidetta edustaa elävien profeettojen sanoja. Meidän on pidettävä kiinni Jumalan sanasta myös sellaisena kuin elävät profeetat sitä julistavat. Rukoukseni on, että oltuamme tänä iltana yhdessä me olemme entistä tarkkaavaisempia sille, mitä elävät profeetat opettavat, toimimme nopeammin sen mukaan ja syvennämme ymmärrystämme siitä, mitä heidän sanoistaan *kiinni pitäminen* tarkoittaa.

Elävien profeettojen sanat

Monia vuosia sitten presidentti George Q. Cannon, silloinen ensimmäisen presidenttikunnan jäsen, sanoi:

"Meillä on Raamattu, Mormonin kirja ja Opin ja liit-tojen kirja, mutta kaikki nämä kirjat yhdessäkään ilman eläviä profeettoja ja jatkuvaa ilmoitusten virtaa Herralta eivät johtaisi ketään Jumalan selestiseen val-takuntaan. Tämä saattaa tuntua oudolta väitteeltä, mutta niin oudolta kuin se saattaakin kuulostaa, se on kuitenkin totta.

Tietenkin nämä aikakirjat ovat kaikki mittaamatto-man arvokkaita. Niitä ei voi arvostaa liikaa eikä niitä voi kyllin tarkoin tutkia. Mutta sinällään, kaiken antamansa valonkaan nojalla, ne eivät riitä opasta-maan ihmislapsia ja johtamaan heitä Jumalan kasvo-jen eteen. Sellaiseen johdatukseen tarvitaan elävää pappeutta ja jatkuvaa ilmoitusta Jumalalta ihmisille

niissä olosuhteissa, joihin heidät itse kukin mahdolli-sesti asetetaan."⁶

Tietenkin me, jotka olemme täällä tänä iltana, rakas-tamme presidentti Gordon B. Hinckleyä, kahta neu-vonantajaa ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumia. Mutta tunnustaes-samme rakkautemme ja uskollisuutemme haluan kysyä: "Voisiko huomiomme näiden johtavien vel-jien neuvoille ja opetuksille olla aktiivisempaa, syväl-lisempää ja vastaanottavaisempaa?"

Miettikää, kuinka vastaisitte seuraaviin kysymyksiin:

Pystyttekö sanomaan minulle kolmen ensimmäisen presidenttikunnan jäsenen ja kunkin kahdentoista apostolin koorumin jäsenen nimet? He ovat ne 15 miestä, jotka te ja minä olemme hyväksyneet profee-toiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Jos näyttäisimme kuvaa näistä johtavista veljistä, tunnistaisitteko heistä jokaisen? Me emme useinkaan kiinnitä tarkasti huomiota ihmiseen, jota emme tunnista tai tunne.

Pystyisittekö kertomaan minulle, mitä neuvoja ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apos-tolin koorumi antoivat viime lokakuun yleiskonfe-renssissa? Ja pystyisittekö kertomaan huolenaiheista, jotka presidentti Hinckley, presidentti Monson ja pre-sidentti Faust ilmaisivat ensimmäisen presidenttikun-nan sanomissa *Ensign*- ja *Liahona*-lehdissä tämän vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana?

Ehkä vielä tärkeämpää – pystyisittekö kertomaan minulle hiljattain tekemästänne päätöksestä, jolla muutitte elämässänne jotakin joltakulta näiltä 15 mieheltä saamanne neuvon perusteella?

Ne syyt, miksi vastauksemme näihin kysymyksiin ovat niin tärkeitä, ovat ensimmäisen presidenttikun-nan ja kahdentoista apostolin kutsumuksessa ja tehtä-vässä. Aina kun Herran kirkko on ollut perustettuna, Herra on kutsunut profeettoja ja apostoleita. Vapahtaja sanoi: "Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin tei-dät ja asetin teidät" (Joh. 15:16). Näille miehille tuo asettaminen antaa hengellistä voimaa ja vakavan vel-vollisuuden – voiman tuntea ja todistaa sekä velvollisuuden opettaa ja siunata. Se antaa myös meille vel-vollisuuden ja lupauksen. Meidän velvollisuutenamme on kuunnella ja seurata, ja meillä on lupaus, että siu-naukset tulevat, kun me uskomme heidän sanoihinsa ja toimimme niiden mukaan.

Kun Herra kutsui kaksitoista opetuslasta Amerikan mantereella ylösnousemuksensa jälkeen, Hän opetti kansalle tämän: ”Siunattuja olette te, jos otatte varteen näiden kahdentoista sanat, jotka minä olen valinnut teidän keskuudestanne opettamaan teitä ja olemaan palvelijoitanne” (3. Nefi 12:1). Eräänä hyvin vaikeana hetkenä meidän aikanamme Herra lupasi pyhille: ”Jos kansani kuulee minun ääntäni ja niiden palvelijoideni ääntä, jotka olen nimittänyt johtamaan kansaani, katso, totisesti minä sanon teille, että sitä ei siirretä pois sijaltaan” (OL 124:45).

Tämä on Herran malli. Hän kutsuu 15 miestä ”elämän tavallisten tehtävien piiristä”⁷, ja antaa heille avaimet ja voiman opastaa ja johtaa meitä. Meitä ei pakoteta tottelemaan; mitään painostusta ei ole. Jos me kuitenkin tarkkaamme heidän sanojaan, jos me otamme ne vastaan ja haluamme muuttaa käytötämme Pyhän Hengen vahvistaessa heidän neuvonsa, meitä ei siirretä sijaltamme – mikä tarkoittaa sitä, että me pidämme kiinni rautakaiteesta ja pysymme aina turvallisesti polulla, joka johtaa elämän puulle.

Kuinka me etsimme käsiimme elävien profeettojen neuvoja ja pidämme niistä kiinni? Harkitkaamme kysymystä ajattelemalla syvemmin kolmea sanaa, joita me käytämme hyväksyessämme nämä miehet *profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi*.

Profeettoja

Ensiksi sana *profeetta*. Apostoli Johannes sanoi, että ”Jeesuksen todistajissa on profetoimisen henki” (Ilm. 19:10). Profeetat todistavat Kristuksesta. Heidän varma todistuksensa elävästä Kristuksesta on yksi suurimmista siunauksista kirkolle ja maailmalle. Herra julisti, että näiden miesten on määrä olla ”Kristuksen nimen erityisinä todistajina koko maailmassa” (OL 107:23). Ennen kaikkea muuta he kohottavat äänensä todistukseksi Hänen jumalallisuudestaan ja Hänen todellisuudestaan. Tällä todistuksella, joka on syntynyt heidän opetuslapseudestaan ja vahvistunut heidän asettamisestaan, voi olla merkittävä vaikutus omiin tunteisiimme.

He ilmaisevat todistuksensa yksinkertaisesti, jolloin Pyhä Henki voi tuoda sen sydämeemme. Saatamme esimerkiksi kuulla heidän todistavan tällaisin sanoin: ”Yhtä varmasti kuin tiedän, että minä olen tässä ja te olette siinä, tiedän, että Jeesus on Kristus. Hän elää!”⁸ Tai: ”Minulla on varma tieto siitä, että Jeesus on meidän jumalallinen Vapahtajamme, Lunastajamme ja

Isän Jumalan Poika. Tiedän, että Hän on todella olemassa, varman havainnon kautta, joka on niin pyhä, etten voi pukea sitä sanoiksi.”⁹

Vaikka nämä lausunnot ovat voimallisia, niin niihin liittyvä hengellinen vahvistus on se, mikä palaa sydämessämme ja vahvistaa meitä.

Selittäessään enkelien tehtävää Moroni opetti:

”Ja heidän palvelutyönsä [enkelien palvelutyö] virkana on kutsua ihmisiä parannukseen – julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.

Ja niin tekemällä Herra Jumala raivaa tien, niin että muutkin ihmiset voivat uskoa Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämessään – sija.” (Moroni 7:31–32.)

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat Herran valittuja astioita.

Oma uskomme Vapahtajaan vahvistuu ja kehittyä elämämme eri aikoina ja vaiheissa. Saattaa olla epäilyksen tai masennuksen hetkiä, jolloin meistä tuntuu kuin meidät olisi verhottu pimeyden sumuihin. Älkää aliarvioiko sitä, mitä me jokainen voimme saada vakaasta, varmasta todistuksesta, jonka Hänen erityiset todistajansa ovat lausuneet Vapahtajasta. Tuo todistus, joka otetaan vastaan uskon hengessä, vahvistaa meitä vaikeina hetkinä ja antaa meille lujan jalansijan kulkiessamme eteenpäin polulla kohti elämän puuta. Pitäkää kiinni profeettojen sanoista. Pohtikaa niitä. Uskokaa niihin. Luottakaa niihin. Noudattakaa niitä.

Saanan esittää teille esimerkin. Eräs nuori naimisissa oleva ystäväni menetti pienen tyttärensä traagisessa onnettomuudessa. Seuraavina kuukausina hänen elämänsä alkoivat työntyä yksinäisyys, ”miksi”-kysymykset sekä suru ja epäily. Hän kertoi minulle, ettei hän ollut enää varma, mitä hän uskoi. Ehdotin hänelle, että hän haluaisi ehkä tänä vaikeana aikana jättää epäilyksensä vähän vähemmälle ja turvata vähän enemmän Vapahtajan sanoihin ja Vapahtajan valittuihin astioihin. Ystäväni syventyi pyhiin kirjoituksiin, Vapahtajan lupauksiin ja elävien profeettojen selkeään, vakuuttavaan todistukseen. Hän piti kiinni heidän varmasta todistuksestaan Vapahtajasta, kun hänen omansa tuntui horjuvan. Hän piti kiinni rautakaiteesta. Aikanaan pimeys hälveni, puu tuli taas näkyviin ja hän nautti sovituksen kallisarvoista hedelmää.

Näkijöitä

Seuraavaksi, mikä on *näkijä*? Mormonin kirjassa Ammon selitti näkijän tehtävää kuningas Limhille: ”Mutta näkijä voi tietää menneistä ja myös tulevaisista, ja heidän kauttaan kaikki ilmoitetaan – – ja kätkeytynyt asiat tulevat valoon, ja asiat, jotka eivät ole tiedossa, ilmaistaan heidän kauttaan” (Moosia 8:17).

Katsokaa tätä kaunista kuvaa.

Mitä näette? Eikö olisikin ihanaa meloa kanootilla tässä levollisessa maisemassa? Eikö se näytäkin houkuttelevalta?

Mitä, jos näköalanne äkkiä laajennettaisiin ja näkisitte tämän?

Kanoottimatka olisi hyvin erilainen kuin mitä ensin tajusitte.

Hengellisesti näkijät näkevät laajemman näkymän. He näkevät sellaista, mitä me emme joskus voi nähdä. Heidän sanansa ja neuvonsa auttavat meitä näkemään laajemman näkymän. Jos me noudattamme heidän neuvojaan pitäen kiinni rautakai-teesta, me olemme turvassa.

Saamen esittää teille esimerkin. Presidentti Hinckley on puhunut voimakkaasti kymmenysten siunauksista. Hän puhuu johtaville auktoriteeteille tästä asiasta usein. Hän on sanonut:

”Me *voimme* maksaa kymmenyksemme. Kyse ei ole niinkään rahasta kuin uskosta.

– – Kehotan teitä, jokaista teistä, luottamaan Herran sanaan tässä tärkeässä asiassa.”¹⁰

”Hoemme Herran lupausta, jonka Hän antoi muinoin profeetta Malakian kautta, että Hän avaa taivaan ikkunat niille, jotka maksavat Hänelle rehelliset kymmenyksensä ja uhrinsa, ja lupaa antaa heille sateen runsaan siunauksen.”¹¹

Syksyllä 2001 kolme kahdestatoista apostolista oli samaan aikaan Brasiliassa, ja jokainen opetti rehellisiin kymmenyksiin liittyvistä lupauksista. Muutamaa kuukautta myöhemmin erästä nuorta yliopisto-opiskelijaa São Paulossa koeteltiin. Hän kävi työssä ja opiskeli samalla. Näin presidentti Hinckley kertoi hänen sanoneen:

”Siinä yliopistossa, jossa opiskelin, oli sellainen määräys, ettei tentteihin laskettu niitä opiskelijoita [jotka eivät olleet maksaneet kaikkia maksujaan]. – –

Jouduin suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Sain palkkani torstaina. Kun laadin kuukausibudjettia, huomasin, etteivät rahat riittäisi sekä kymmenyksiin että yliopistomaksuihin. Minun olisi valittava niiden välillä. Kahden kuukauden välein pidettävät tentit alkaisivat seuraavalla viikolla, ja ellen osallistuisi niihin, vuoden opinnot olisivat menneet hukkaan. Se oli todella pinnallista. – – Sydäntäni särki. Minulla oli edessäni tuskallinen päätös, enkä tiennyt, mitä päättää.”

Rukoiltuaan hän päätti luottaa Herraan ja profeettojen sanoihin. Sunnuntaina hän maksoi kymmenyksensä. Seuraavana päivänä hän yritti keksiä keinon osallistua tentteihinsä mutta ei löytänyt ratkaisua. Sitten hän selitti, mitä tapahtui:

”Työpäivä oli lopuillaan, kun työnantajani tuli tuomaan minulle päivän viimeisiä töitä. – – Yhtäkkiä hän pysähtyi ja kysyi – –: ’Miten opintosi edistyvät?’ Se yllätti minut. – – Pystyin vastaamaan – – vain: ’Kaikki on ihan hyvin!’ Hän katsoi minua mieteliäästi ja hyvästeli uudestaan. – –

Yhtäkkiä sihteeri tuli huoneeseen ja sanoi, että olin hyvin onnekas! Kun kysyin, miten niin, hän vastasi ainoastaan: ’Työntekijä sanoi juuri, että tästä lähtien yhtiö maksaa kaikki yliopistomaksusi ja kirjasi. ’Ennen kuin lähdet, käväise luonani kertomassa kuluista, niin että voin antaa sekin sinulle huomenna.’”

Opiskelija selitti sitten tunteitaan: "[Sihteerin] lähdettyä polvistuin siinä paikassa itkien ja hyvin nöyränä ja kiitin Herraa Hänen anteliaisuudestaan. – – Sanoin taivaalliselle Isälle, ettei Hänen olisi tarvinnut siunata minua niin suuresti. Yhden kuukauden maksut olisivat riittäneet, sunnuntaina maksamani kymmenykset olivat hyvin pienet verrattuina samaani summaan! Tuon rukouksen aikana mieleeni tulivat Malakian kirjan sanat [joita profeetat ja apostolit olivat julistaneet niin usein]: 'Koetelkaa minua tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot. – Silloin saatte nähdä, että minä avaan teille taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen' (Mal. 3:10)."¹²

Pimeyden sumujen sumentaessa päätös oli vaikea; tulos oli epävarma. Hän piti kuitenkin kiinni rautakaiteesta. Hänen uskonsa Herraan ja Herran profeettoihin vahvistui todeksi. Vaikka kaikki kokemukset eivät ehkä ratkea näin välittömästi, lupaukset niille, jotka pitävät rehellisesti kymmenysten lain, toteutuivat ehdottoman varmasti.

Olen kuullut presidentti Thomas S. Monsonin sanovan kotiin palanneille lähetysaarnajille: "On eräs keino, jolla pysytte aina aktiivisina kirkossa – olla aina rehellinen kymmenysten maksamisessa." Miten kaunis lupaus!

Ilmoituksensaaja

Viimeiseksi, *ilmoituksensaaja*. "Englanninkielen sana *revelation* [ilmoitus] on käännös kreikankielisestä sanasta *apocalypse* [ilmestys], joka tarkoittaa ilmaista, paljastaa."¹³ Ilmoituksensaajina ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi tekevät tiettäväksi Herran erityisiä huolenaiheita meidän vuoksemme ja mitä meidän on tarpeen tehdä niiden suhteen. Lisäksi koska meillä on mahdollisuus tehdä niin monia valintoja ja päätöksiä, ilmoituksensaajat auttavat ohjaamaan huomiomme siihen, mikä on tärkeintä matkallamme kuolevaisuuden halki. He auttavat meitä keskittämään huomiomme.

Elokuussa 2005 presidentti Hinckley kutsui meidät lukemaan Mormonin kirjan ennen vuoden loppua. Hän auttoi meitä keskittämään vapaa-aikamme siihen, mitä Herra haluaisi meidän tekevän. Kuten usein profeettojen kutsuihin liittyy lupaus, presidentti Hinckleykin sisällytti kutsuun lupauksen, joka on varmasti yhtä totta tänään kuin hänen sanoessaan sen elokuussa 2005. Hän sanoi näin: "Lupaun teille varauksetta, että jos te kaikki noudatatte tätä

yksinkertaista ohjelmaa, riippumatta siitä, kuinka monta kertaa olette kenties aikaisemmin lukeneet Mormonin kirjan, saatte elämäänne ja koteihinne enemmän Herran Henkeä, voimakkaamman päättäväisyyden vaeltua kuuliaisina Hänen käskyilleen ja lujemman todistuksen Jumalan Pojan elävästä todellisuudesta."¹⁴

Eikö meitä siunattukin aivan kuten profeetta lupasi?

Eräs sisar Ukrainasta kirjoitti: "Pyysin joka aamu, että Pyhä Henki olisi toverinani, niin että Hän voisi valaista mieleni. Tapahtui ihme: Mormonin kirja avautui minulle uudelleen. Sain vastauksia kysymyksiin, joita minulla oli ollut vuosikaudet." Eräs veli Saksasta kirjoitti: "Koska tutkin joka päivä kauemmin, huomasin yhteyksiä, joita en ollut huomannut aiemmin. Mormonin kirja on todellakin täynnään todistuksia Jeesuksesta Kristuksesta. Tuntemani Hengen ansiosta oma todistukseni Lunastajastani kasvoi."¹⁵ Ja entäpä tämä erään nuoren perheen kommentti Utahista: "Mietimme, kuunteliko nelivuotias poikamme aina ollenkaan [kun luimme Mormonin kirjaa], mutta sitten eräänä päivänä kun häneltä kysyttiin, miksi hänen huoneensa oli niin sekainen, hän vastasi Mormonin kirjan sanoin: 'Siellä on ollut joku rosvoamassa!'"¹⁶

Seuraavaksi vielä yksi esimerkki ilmoituksensaajan roolista. Presidentti Hinckley on neuvonut voimakkaasti teitä, kirkon nuoria aikuisia, hankkimaan mahdollisimman paljon koulutusta. Lokakuun yleiskonferenssissa hän sanoi: "Kiinnitän huomiotanne eräseen toiseen asiaan, joka aiheuttaa minulle suurta huolta. Herra on ilmoituksessa käskennyt tätä kansaa hankkimaan kaiken koulutuksen, minkä voi. Hän on ilmaissut tämän hyvin selkeästi."¹⁷

Mikä on se suuri huoli? Koulutus. Kuka on ilmaissut sen hyvin selkeästi? Herra. Kuka sen ilmoittaa teille? Hänen profeettansa. Ja kyllä, hän puhuu teille.

Jos tulette perheestä, jossa on vähän resursseja koulutuksen hankkimiseen, voitte olla epävarmoja siitä, mitä se merkitsee kohdallanne. Kun olette epävarmoja, pitääkää kiinni rautakaiteesta. Luottakaa profeetan sanoihin! Vastaukset tulevat.

Joissakin osissa maailmaa kuten Yhdysvalloissa ja Euroopassa se voi tarkoittaa sitä, että teidän on myytävä autonne tai eletävä vaatimattomammassa oloissa, jotta voitte pysyä kirjoilla koulussa tai palata kouluun. Muilla alueilla maailmassa uhraus on ehkä suurempi. Joissakin maissa jatkuva koulutusrahasto

voi kenties olla avuksi. Miltei kaikissa tapauksissa teiltä vaaditaan uskoa, luottamusta Herraan ja Herran profeettaan – pitämistä kiinni rautakaiteesta – kun etsitte tietänne. Jos ette ole varmoja siitä, kuinka noudattaa jotakin tiettyä profeetan neuvoa, rukoilkaa koko sydämestänne ja keskustelkaa huolistanne vanhempienne ja piispanne kanssa. Vaikka vaaditaankin kärsivällisyyttä ja uskoa, lupaan teille, että vastaukset tulevat ja teille avautuu tie.

Olen nähnyt vastausten tulevan monille uskoville nuorille Latinalaisessa Amerikassa. Tuhannet pitävät kiinni rautakaiteesta luottaen presidentti Hinckleyn ja hankkivat koulutusta.

Me saamme profeetallista ohjausta jokaiselta ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäseneltä, kaikilta, jotka me olemme hyväksyneet profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksen-saajiksi. Jos meillä olisi aikaa, voisimme tarkastella heidän kunkin antamia neuvoja.

Saanan esittää esimerkin neuvosta, jonka yksi kahdestatoista on antanut. Lähes kaksi vuotta sitten vanhin Dallin H. Oaks puhui teille tällaisena iltana kuin meillä on tänään. Muistanette, että hän herätti huomionne, kun hän nosti esille aiheen seurustelusta eikä ”hengailusta”. Hän sanoi: ”Naimattomat nuoret ystäväni, neuvomme teitä kanavoimaan seurustelunne vastakkaisen sukupuolen kanssa treffeillä käymiseen, jolla on mahdollisuus kypsyä avioliittoon, ei hengailuun, jolla on vain mahdollisuus kypsyä joukkueurheiluksi amerikkalaisen jalkapallon tapaan.”¹⁸

Nyt tärkeä kysymys: Mitä te teitte hänen puheensa jälkeen? Muuttuiko mikään? Vanhin Henry B. Eyring esitti tämän varoituksen:

”Profeettojen neuvojen noudattamatta jättäminen heikentää kykyämme noudattaa innoitettuja neuvoja tulevaisuudessa. – –

Joka kerta elämässäni, kun olen viivytellyt innoitetun neuvon noudattamisessa tai olen ajatellut olevani poikkeus, olen huomannut hankkineeni itselleni vaikeuksia. Aina kun olen kuunnellut profeettojen neuvoja, olen tuntenut ne vahvistetuiksi rukouksessa ja sitten noudattanut niitä, olen huomannut kulkeeneeni turvalliseen suuntaan.”¹⁹

Kuinka toimintanne kuluneiden kahden vuoden aikana osoittaa, että pidätte kiinni rautakaiteesta? Ne, jotka reagoivat myönteisesti ja ripeästi vanhin Oaksin neuvoon, huomasivat varmasti, että taivaan

siunaukset seurasivat. Saanen lukea kirjeen, jonka eräs aviopari Arizonasta lähetti kirkon keskuspaikkaan yli vuoden kuluttua vanhin Oaksin puheesta.

”Puheellasi on ollut kestävä vaikutus elämäämme. – –

Suora ja selkeä neuvosi auttoi meitä ymmärtämään, että seurustelu oli mahdollisuus oppia tuntemaan toisemme paremmin eikä välitön sitoutuminen pitkäaikaiseen suhteeseen tai avioliittoon.”²⁰

Lopputulos oli, että heidät *kyllä* vihittiin toukokuussa Washington D.C:n temppelissä.

Haluaisin kutsua vaimoni Kathryn, joka on opettanut näitä periaatteita niin hyvin perheellemme, kertomaan ajatuksiaan profeettojen sanojen tärkeydestä.

Sisar Kathy Andersenin sanat

Rakkaat veljeni ja sisareni, minulla oli noin 20 vuotta sitten kokemus, joka teki minuun syvän vaikutuksen. Asuimme Floridassa. Olimme käyneet lastemme kanssa vaarnakeskuksessa kuuntelemassa yhdessä yleiskonferenssia. Vähän myöhemmin saimme postissa *Ensign*-lehden konferenssinumeron. Päätimme, että joka viikko perheillämme tutkisimme yhtä ensimmäisen presidenttikunnan tai kahdentoista apostolin koorumin jäsenen pitämistä konferenssi-puheista.

Lapsemme olivat nuoria, mutta he olivat riittävän vanhoja lukemaan, ja me halusimme jokaisen perheenjäsenen saavan kopion puheista, jotta voisimme lukea ja tutkia ja tehdä niihin merkintöjä yhdessä. Floridassa ei ollut myymälää, josta olisimme voineet ostaa ylimääräisiä *Ensign*-lehden numeroita, joten vein postissa saamamme numeron paikalliseen kopiointiliikkeeseen ja tein puheista kopioita perheellemme.

Kun olin saanut kopiot valmiiksi, vein ne kassanhoitajalle, joka laski ottamani kopioiden kustannukset ja ilmoitti minulle, että olin velkaa noin 50 dollaria. Minua nolottaa tunnustaa, että sydänelästäni kouraisi ja ajattelin: ”Se on paljon rahaa maksettavaksi näiden puheiden kopioimisesta lapsillemme.” Sitten, veljet ja sisaret, sydämeeni juolahti tämä ajatus: ”Minkä arvoista sinulle ja perheellesi on saada Jumalan profeettojen sanat?”

Tiesin silloin mutta tiedän nyt vielä varmemmin, että se on meille ja perheellemme kaiken arvoista. Se on teille ja tuleville perheillenne kaiken arvoista. Tästä lausun todistukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

”Niin kuin minun omasta suustani”

On suurenmoinen siunaus olla naimisissa henkilön kanssa, jolla on puhdas ja ehdoton usko. Rakastan sinua, Kathy, ja olen kiitollinen sinusta.

Kuukauden kuluttua meillä on tilaisuus osallistua kirkon yleiskonferenssiin ja kuulla niitä miehiä, joista olemme puhuneet tänä iltana. Yleiskonferenssi on aikaa pitää taukoa siitä, mitä olemme tekemässä, kuunnellaksemme Herran palvelijoita ja päättääksemme rukoillen suunnastamme tulevina kuukausina. Pohtikaa näitä kysymyksiä:

- Olenko selkeästi merkinnyt yleiskonferenssin kalenteriini, jotta voin kuunnella jokaisen minulle sopivan konferenssikokouksen?
- Kuinka valmistaudun tämän tulevan kuukauden aikana niin, että olen hengellisesti valmis ottamaan sanomat vastaan?

Ja kun yleiskonferenssi päättyy, voisimme kysyä:

- Mitä erityisiä vaikutelmia sain konferenssin aikana?
- Mitä välttämättömiä muutoksia teen elämässäni?

Rautakaide on Jumalan sana. Pyhät kirjoitukset, elävien profeettojen sanat ja Pyhän Hengen lahja ovat voimallisia kyvyssään pitää meidät turvassa. Pitäkäämme kiinni profeettojen sanoista. Pitäkäämme kiinni rautakaiteesta.

Haluaisin päättää kokemukseen, joka meillä oli vuoden 2000 maaliskuussa. Sisar Andersen ja minut kutsuttiin osallistumaan temppelein vihkimiseen Albuquerqueassa New Mexicossa. Tiesin, että minua pyydetäisiin puhumaan ja että minun pitäisi puhua lyhyesti.

Astuimme selestiseen huoneeseen valkoisiin pukeutuneina. Presidentti Hinckley istui keskimmaisessa tuolissa, oikealla puolellaan yksi kahdentoista koorumin jäsen ja minä vasemmalla. Kun odotimme kunnioitavasti ensimmäistä istuntoa, tunsin selkeän ja erityisen tunteen, että minun pitäisi muuttaa valmistamaani puhetta. Sain tunteen: ”Puhu avaimista. Puhu avaimista.”

Käännyin nopeasti pyhien kirjoitusten puoleen etsiäkseni kohtia, jotka kertovat maan päälle palauteista pappeuden avaimista. Sitten – ja voin muistaa sen kuin eilisen – mieleeni ja sydämeeni tuli voimallinen, hengellinen tunne. Tunne, joka poltti sisimässäni, oli tämä: ”Henkilöllä, joka istuu vieressäsi,

on kaikki pappeuden avaimet maan päällä. Henkilöllä, joka istuu vieressäsi, on kaikki pappeuden avaimet maan päällä.”

Vedin syvään henkeä. Katsoin presidentti Hinckleyn puoleen. En voinut kieltää Hengen voimallista ilmenemistä. Mieleeni tuli tämä pyhien kirjoitusten kohta:

”Sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani – –.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne – –.” (OL 21:5–6.)

Jumala, taivaallinen Isämme, elää ja rakastaa meitä. Hänen ainosyntyinen Poikansa, Jeesus Kristus, on Vapahtajamme. Hän on noussut kuolleista. Hän elää. Yhdessä He ilmestyivät profeetta Joseph Smithille. Presidentti Gordon B. Hinckley on Herran voideltu profeetta tänä aikana, ja hänellä on kaikki pappeuden avaimet maan päällä. Todistan tästä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. Ks. Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus 16. tammikuuta 2007. Jäljennös presidentti Packerin puheesta *Lehi's Dream and You* [Lehin uni ja te] on saatavana Internetissä osoitteessa speeches.byu.edu.
2. Ks. *Elävän veden varanto* (Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille 4. helmikuuta 2007), s. 6.
3. ”The Iron Rod”, *Hymns*, 274.
4. *Elävän veden varanto*, s. 7.
5. *Lehi's Dream and You*, s. 3–4.
6. *Gospel Truth*, toim. Jerreld L. Newquist, 2 osaa, 1974, osa 1, s. 323. Elävien profeettojen suuresta merkityksestä presidentti Wilford Woodruff, kirkon neljäs presidentti, sanoi: ”Jos meillä olisi edesämme jokainen ilmoitus, jonka Jumala on antanut ihmiselle, jos meillä olisi Henokin kirja, jos meillä olisi kääntämättömät levyt edesämme englannin kielellä, jos meillä olisi Ilmoituksensaaja Johanneksen sinetöidyt aikakirjat ja kaikki muut ilmoitukset, ja ne olisivat tässä sadan jalan [noin 30 m] korkuisena pinona, niin kirkko ja Jumalan valtakunta eivät voisi kasvaa tänä tai minään

- muunakaan maailmanaikana ilman eläviä Jumalan profeettoja" (*Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 204).
7. Boyd K. Packer, "Kaksitoista apostolia", *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 6.
 8. Boyd K. Packer, "Tulenlieskoja, kuin kieliä", *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 10.
 9. James E. Faust, "Jumalan valtakunnan perilliset", *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 63.
 10. Gordon B. Hinckley, "Viekäämme tätä työtä eteenpäin", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 69.
 11. Gordon B. Hinckley julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1984, s. 69; tai *Ensign*, toukokuu 1984, s. 47.
 12. Gordon B. Hinckley, "Me vaellamme uskossa", *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 81–82.
 13. *Bible Dictionary*, hakusana "Revelation", s. 762.
 14. Gordon B. Hinckley, "Elävä ja tosi todistus", *Liahona*, elokuu 2005, s. 6.
 15. Artikkelissa "Jotakin merkittävää: todistuksia siunauksista", *Liahona*, joulukuu 2006, s. 37.
 16. Artikkelissa "Otimme haasteen vastaan", *Liahona*, joulukuu 2006, s. 34.
 17. Gordon B. Hinckley, "Te miehet Jumalan", *Liahona*, marraskuu 2006, s. 60.
 18. Dallin H. Oaks, *Elinikäinen omistautuminen*, Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille 1. toukokuuta 2005, s. 6.
 19. Henry B. Eyring, "Turvalliset neuvot", *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 24.
 20. 19. marraskuuta 2006 päivätty kirje.